

● LLIBRES NOVETATS

Pere Brachfield,

Professor d'EAE
Business School

Una norma sense sanció és paper mullat

Hans Kelsen, un dels juristes més eminents del segle XX, considerava que les normes del dret són preceptes coactius de la conducta humana que ordenen una determinada actuació i enllacen amb la conducta contraposada –l'incompliment de les normes– un acte coactiu. La llei faculta els poders de l'Estat per dirigir contra l'infractor un acte coactiu com a sanció. Kelsen va assegurar que sense sanció no hi ha deure jurídic i va definir aquest com una norma jurídica positiva que ordena la conducta dels individus perquè vincula una sanció al comportament contrari a la norma. La norma ha de contenir un mandat i una conseqüència jurídica de l'incompliment del mandat; és a dir, una sanció. Karl Binding, un jurista alemany, va expressar el mateix pensament de Kelsen afirmant que una norma sense sanció és com una campana sense batall.

Les teories de Kelsen i de Binding ens donen l'explicació del fracàs de la llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Abans que res, com que la paraula *morositat* és una paraula polisèmica, caldrà preveure'n les quatre classes existents: en primer lloc, quan el client incompleix el termini de pagament pactat i demora la liquidació; és a dir, un morós; en segon lloc, quan una empresa en posició de domini imposa terminis de pagament molt llargs als seus proveïdors; en tercer lloc, quan un comprador ha imposat ajornaments de pagament molt dilatats i a sobre no paga la factura al venciment acordat; en quart lloc, quan el deutor no es digna mai a pagar i el creditor està davant un crèdit incobrable.

**Canvi legal
Els grups
parlamentaris
entenen per fi
la necessitat
de mesures
coercitives
per fer complir
la norma
antimorositat**

En realitat, la llei 3/2004 té per objecte combatre els retards en el pagament de deutes dineraris vençuts i exigibles, i també l'abús, en perjudici del creditor, en la fixació dels terminis de pagament. L'article 4 de la llei dicta que

els terminis de pagament no podran ser ampliat mitjançant pacte de les parts per sobre dels seixanta dies naturals. Ara bé: com fins ara la llei no havia incorporat mesures coactives, existeix un incompliment generalitzat d'aquest precepte.

El passat dia 20 hi va haver una epifania al Congrés, i tots els grups parlamentaris van entendre per fi la necessitat de promulgar mesures coercitives per fer complir la norma antimorositat. Així doncs, el ple va iniciar la tramitació de la proposició de llei de reforç de la lluita contra la morositat. No obstant això, encara no s'ha de cantar victòria, perquè el tràmit parlamentari pel qual ha de passar aquesta proposició de llei és llarg i sinuós; primer passarà per la presentació d'esmenes, que és la fase clau de la tramitació. Per tant, ha de passar temps per veure la norma publicada al BOE. |